

Zamyslenia na týždeň po 22. nedeli po Svätej Trojici

Utorok 30. októbra 2018

Piesne: ES č. 315, 450

Text: Mk 10, 46 – 52

„46I prišli do Jericha. A keď vychádzal z Jericha so svojimi učeníkmi a s veľkým zástupom, sedel pri ceste slepý žobrák Bartimaios, syn Timaiov. 47Ako počul, že je to Ježiš Nazaretský, začal kričať a volať: Syn Dávidov, Ježiš, zmiluj sa nado mnou! 48Mnohí mu dohovárali, aby zamĺkol, ale on tým väčšmi kričal: Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou! 49Tu Ježiš zastal a povedal: Zavolajte ho! I zavolali slepca a povedali mu: Vzmuž sa, vstaň! Volá ťa. 50A on zhodiac plášť, vyskočil a šiel k Ježišovi. 51I oslovil ho Ježiš: Čo chceš, aby som ti urobil? A slepec odpovedal: Majstre môj, nech vidím! 52Riekol mu Ježiš: Chod', tvoja viera ťa uzdravila. A (slepý) hneď videl a nasledoval Ho na ceste.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Nádherný text, kde opäť sa môžeme presvedčiť, že Bohu nik nie je ľahostajný. Skúsme si tento odsek Písma prečítať tak trochu inak. Použime namiesto mena slepca Bartimea to svoje a miesto zámen, ktoré ho označujú, zámeno vyjadrujúce nás. Aj keď nie sme zrakovo postihnutí, určite vnímame zásadnú zmenu z textu. Prihovára sa osobnejšie. Ako by sme sa my zachovali? Tak ako Bartimaios? Bartimaios počul, že okolo ide Ježiš Nazaretský a začal kričať a volať o milosť. „Mnohí mu dohovárali.“ (v. 48) Určite aj my poznáme takéto „vonkajšie okolnosti“ ako zaneprázdnenosť, lenivosť, obavy, zosmiešnenie, spoločenská prestíž, alebo blízki, známi, priatelia, ktorí nás odrádzajú vo viere... Čo nám bráni volať k Bohu? Čo nám bráni modliť sa, pristúpiť k Nemu, byť s Ním, mať s Ním spoločenstvo? Niekedy stačí aj jeden hlas, možno aj ten náš vnútorný, ktorý nás presvedčí logickými dôvodmi, že teraz nie je vhodný čas, lebo musím stihnúť to alebo ono, aj tak to nebude fungovať, alebo kto by tomu ešte dnes veril, alebo som unavený, zaslúžim si predsa trochu oddychu... Poznáme to, priznajme sa, úprimne. „Ale on tým väčšmi kričal,“ tak aj my volajme napriek únave, napriek túžbe len tak leňošiť či vypnúť, napriek problémom či povinnostiam, ktoré sa na nás kopia, napriek našim najbližším, ktorí sú iného názoru. Volajme, kričme jednoducho, priamo, s detskou dôverou. Pán Ježiš počuje volanie, zastavuje sa, venuje svoju pozornosť a čas. A slepec? Neváha, neanalyzuje, ale koná, akoby v chvate, aby nič nepremeškal, aby nezmeškal šancu na zmenu. Odhodil plášť (v. 50), znovu vnímame symboliku týchto činov, zbavovať sa toho, čo nám bráni vo viere a v nasledovaní Pána Ježiša.

Slepec vyskočil (v. 50). Urobil rózny krok, nezostal nečinný, rozhodol sa a vybral si správny smer, šiel k Ježišovi (v. 50). Pán Ježiš odpovedá na jeho prosbu, nezostáva hluchý či ľahostajný k potrebám človeka. Opäť uzdravuje telesne ale aj vnútorne. A takto podobne chce konať aj pri Tebe. Amen.

Modlitba:

Drahý Pane Ježiši, ďakujeme Ti za ohromný dar modlitby. Odpusť nám, že ho nevyužívame dostatočne. Odpusť nám, že sa niekedy necháme zahriať tými, ktorí sú okolo nás a nevoláme k Tebe. Odpusť nám, že máme mnoho výhovoriek, ktoré nám bránia vo vykročení smerom k Tebe. Pomôž nám ich odhodiť, ako to urobil Bartimaios. Uzdrav náš zrak, aby sme videli pravdu o sebe a Teba nasledovali radostne a verne, už dnes. Amen.

Mgr. Darina Brehuvová, evanjelická a. v. duchovná (RD)